

Escric aquestes paraules després d'haver reflexionat sobre el funcionament, el present i sobretot el futur de la colla Xics de granollers.

Actuacions com la de l'Arboç i Montcada, per posar-ne dues qualsevols, m'han fet veure que la colla té moltes deficiències.

En molts moments (fins i tot a plaça) sembla que no siguem una colla castellera sinó un grup d'amics. Entre aquestes dos termes el problema, és l'ordre. El problema és que som més un grup d'amics que fa castells que no pas una colla castellera on tots som molt amics.

D'aquest punt se'n deriven altres com l'ambient de l'assaig, on sembla que ens trobem en un pub o una disco on es va a lligar, a xerrar, a explicar-se els problemes, etc. A un assaig no m'agradaria que tothom estigués tota l'estona callada i que no hi hagués comunicació, però aquestes xerradetes s'haurien d'aturar en el moment de començar una prova (important o no). A l'assaig es va fer castells i a aprendre.

Jo crec que la manera com es va formar la colla ens està marcant. Erem una colla que vam sortir marcats per una festa major, i aquest caràcter espontani encara no ens fa agafar, a segons qui, els castells a Granollers seriosament.

Un altre problema, i per a mi un dels més importants (i al mateix temps un dels problemes més difícils de solucionar) és que hi ha un grup molt reduït dins la colla que tenen els castells ben endins. Això es representa després en l'assistència i en la passivitat de molta gent a l'assaig.

D'aquest mateix punt també cal dir que, després de què la gent ens hagi comentat que és molt important l'aspecte pinya, encara no hi ha una consciència clara de què és tan important una bona crossa o un bon primeres, un lateral com un bon terç, quart o anxeneta.

També crític (amb bones intencions), la planificació (o part d'ella) dels assatjos. Jo crec que el tema gent nova s'està començant a potenciar més que abans, però jo crec que s'hi hauria de potenciar més temps; perquè sinó és quan ens trobem a plaça que falta aquest o aquell i ja no podem fer un castell.

Una altra cosa cosa que he notat és que els assatjos són lents, està bé que entre prova i prova es descansi (físicament i psicològicament) però potser s'hauria d'aprofitar més les hores.

Parlant del grup de tècnica hi ha varies coses:

El cap de tronc jo el trobo bastant sol en la feina que fa.

Pinya: Jo crec que és un dels més fluïdos, també marcat per la manca d'assistència de la gent. Pel que he pogut comprovar dels caps de pinya és que tenen un nivell de saviesa castellera bastant reduït i es troben saturats quan els preguntes quelcom complicat.

Canalla: Liderat per en Joan, ara sembla que hi hagin passat més persones i que comenci a funcionar millor. Jo crec que la feina feta per en Joan aquí és molt important ja que tot i la importància evident de la canalla en un castell és més important saber-los controlar com fan ara en Domingo i la Dolors.

Primer castell de 8 descarregat. Foto: Tomàs Cirac

Cap de Colla: En Joan trobo que fa una feina molt important però que per les seves mancances tècniques no la realitza del tot bé. S'ha de reconèixer que ho dona tot, s'hi esforça i posa tot de la seva part. Però, però...

Aquest escrit té com a única funció fer pensar a la colla de la solució a tots els problemes existents.

Anònim.

S'ha publicat aquest article, tot i ho esta firmat, per que creiem que pot reflectir l'opinió d'algun sector de la colla. Si us plau agràiem que a partir d'ara firméssiu les vostres col.laboracions, sinó no us la publicarem.

Quina festa aquell dia a la Porxada, després de fer el quatre de set, l'alegria era present, havíem fet el castell que tant de temps portàvem intentant. Tots junts sentíem dins nostre com una llum d'esperança s'encenia per poder fer coses més grans, ens vàrem demostrar a nosaltres mateixos que podem ser una colla amb molta canya i trempa castellera.

Però aquest dia ha passat, i com si fos un somni, la llum s'apagat

